

La Timișoara, iau din gară firobuzul 11, dar la intrarea în str. Brediceanu face până și de acolo alerg pe jos, prin spatele Spitalului militar, pe Gh. Lazar, peste Piața Unirii, prin spatele Dicasterialului și al Bastionului, până ies la bustul lui Sălăjan. Superbă și împovărată de amintiri Piața Unirii în lumina de aur a amiezei de toamna, Cu Domul și clădirile ei de veac XVIII, curată, hieratică, tăcută și pustie, resuscitându-mi admirația și cea tot mai adânc înrădăcinată, stranie și dulce și tristă iubire, pentru acest oras neasemuit. (sept. 1986, Jurnal, Radu Ciobanu)